

**REGIONALNA IZBA OBRACHUNKOWA
W GDAŃSKU**

RP.0441/103/39/1/2020

Gdańsk, dnia 3 września 2020 r.

**Pani
Barbara Dykier
Wójt Gminy Słupsk
ul. Sportowa 34
76 – 200 Słupsk**

Szanowna Pani Wójt,

w odpowiedzi na wniosek z dnia 13 sierpnia 2020 r., doręczony do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku w dniu 24 sierpnia 2020 r., dotyczący problematyki stosowania przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. *o opłacie skarbowej* (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r. poz. 1000 z późn. zm.) w kontekście przedstawionego tam stanu faktycznego, niniejszym wyjaśniam, co następuje.

W *Wykazie przedmiotów opłaty skarbowej, stawki tej opłaty oraz zwolnienia*, stanowiącym załącznik do ustawy *o opłacie skarbowej*, ustalone zostały stawki za dokonanie wskazanych tam czynności urzędowych, a także za wydanie określonych zaświadczeń, zezwoleń oraz złożenie dokumentów. W części I ustęp 8 ww. załącznika określono wysokość opłaty za wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego terenu, którego wniosek dotyczy, ustalając ją na kwotę 598 złotych. Jednocześnie wskazać należy, że w wyżej powołanym wykazie – na co zwrócono uwagę także we wniosku z dnia 13 sierpnia 2020 r. – nie ustalono odrębnej opłaty od wniosku **o wydanie decyzji w sprawie zmiany warunków zabudowy i zagospodarowania terenu**.

W ocenie tut. Izby, w braku odmiennych uregulowań prawnych, w tym ostatnim przypadku stosować należy opłatę, o której mowa w części I ustęp 53 ww. wykazu, tj. ustalonej dla decyzji innych, niż wymienionych ww. załączniku, do której mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.).

Uzasadniając powyższe stanowisko wskazać należy, że za przyjęciem ww. koncepcji – w ocenie Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku – przemawia wykładnia systemowa. Mianowicie taką interpretację należy uznać za słuszną odwołując się do pozostałych uregulowań prawnych zawartych w ustawie *o opłacie skarbowej*. W wyżej powołanym akcie normatywnym przewidziano bowiem odmienne stawki opłaty skarbowej także w odniesieniu do aktów tożsamyh rodzajowo. Dla przykładu można wskazać, że odrębną opłatę przewidziano za:

- 1) przyrzeczenie wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji) – 98 zł i dla zmiany warunków przyrzeczenia wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji) – 44 zł;
- 2) wydanie decyzji w sprawie dokonania wpisu statku rybackiego do rejestru statków rybackich – 200 zł i za wydanie decyzji w sprawie dokonania zmiany wpisu w rejestrze statków rybackich – 100 zł.

Co więcej, w przypadku wniosku o dokonanie wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych i agentów oferujących ubezpieczenia uzupełniające prawodawca przewidział taką samą opłatę, co w przypadku wniosku o zmianę wpisu do tego rejestru (w obu przypadkach opłata wynosi 110 zł). W powyższej sytuacji wnioskodawca musi zatem uiścić taką samą opłatę za dokonanie ww. czynności urzędowej, co w przypadku wnioskowania o jej zmianę. Takiego rozwiązania nie przyjęto natomiast w odniesieniu do decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz dla zmian decyzji w tej sprawie. Z wyżej powołanych względów przyjąć należy, że gdyby wolą ustawodawcy było zastosowanie dla zmiany decyzji o warunkach zabudowy takiej samej stawki lub innej stawki, niż wskazanej w części I ustęp 53 ww. wykazu, wówczas znalazłyby się w tym zakresie stosowne postanowienia, jak to uczyniono w powyższych wskazanych przypadkach.

Nie sposób zatem zgodzić się z argumentacją powołaną w niniejszym wniosku, zgodnie z którą stawka opłaty skarbowej wskazana w części I ustęp 53 w wysokości 10 zł będzie miała zastosowanie tylko do decyzji innych rodzajowo od decyzji wprost wymienionych w załączniku do ww. ustawy. Bez znaczenia tym samym pozostaje okoliczność, że zmiana decyzji o warunkach zabudowy obejmuje tę samą materię, co decyzja w sprawie zmiany warunków zabudowy.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że, w ocenie tut. Izby, za niedopuszczalną należy uznać sytuację, w której organ administracji publicznej żądałby uiszczenia daniny publicznej za dokonanie określonych czynności w wysokości wyższej, aniżeli wynika to wprost z obowiązujących przepisów prawa. Powyższe pozostawałoby w sprzeczności z naczelną zasadą demokratycznego państwa prawnego, zgodnie z którą organy władzy publicznej są zobowiązane działać w granicach i na podstawie obowiązującego prawa. Zasadę tę wyraża art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483 z późn. zm). W prawie administracyjnym niepodważalną regułą jest bowiem zasada "dozwolone jest tylko to, co wynika z przepisów prawa." (*vide*: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 marca 2008 r., sygn. akt II GSK 427/07).

Jednocześnie pragnę podkreślić, że jest to jedynie stanowisko Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku, która nie posiada uprawnień do dokonywania powszechnie obowiązującej wykładni przepisów prawa.

Z poważaniem
PREZES
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w GDAŃSKU
Elżbieta Budner-Iwakowska

Do wiadomości:

- 1) członkowie Kolegium w/m,
- 2) Wydział Kontroli Gospodarki Finansowej w/m,
- 3) Wydział Informacji, Analiz i Szkoleń w/m.

Publikacja:

Biuletyn Informacji Publicznej Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku.